

Mat - 1.3657 Osittaisdifferentiaalilaskennan
laskentamenetelmiä

Kurssilla käsitellään elementtimenetelmän käytännön
toteutukseen liittyviä kysymyksiä.

Tavoite: Kyky laatia oma ratkaisija.

Taustatiedot: Matematiikan peruskurssit

1 JOHDATUS ELEMENTTIMENETELMÄÄN ELLIPTISISSÄ TEHTÄVISSÄ

1.1. Yksiuotteksen mallitehtävän variaatiomuoto

Mallitehtävä: Reuna-arvotehtävä

$$\begin{cases} -u''(x) = f(x), & x \in [0, 1] \\ u(0) = u(1) = 0, \end{cases} \quad (D)$$

missä f on jatkuva.

Kehdosti integroimalla yhtälö $-u'' = f$ havaitaan, että tehtävälle on yksikäsitteinen ratkaisu u .

Mallitehtävälle voidaan antaa eri tulkintoja; mm.

- 1) Elastinen nauha ; f vaikuttaa normaalisuunnassa
- 2) Elastinen palleki

$$\begin{cases} \sigma = E u' & ; \text{ Hooken laki} \\ -\sigma' = f & ; \text{ tasapainoyhtälö} \\ u(0) = u(1) = 0 & ; \text{ reunaehdot} \end{cases}$$

$u(x)$ on tangentiaalinen siirtymä ;

$f(x)$ tangentiaalinen kuorma ;

E kimmomoduli

Valitsomalla $E = 1$ ja eliminomalla σ :n saamme mallitehtävän (D).

Keskäinen idea: Tehtävän (D) ratkaisu on myös
erään minimointitehtävän (M) ja
variaatiotehtävän (V) ratkaisu.

$$\text{Notaatio: } (v, w) = \int_0^1 v(x)w(x) dx$$

Määritellään avaruus: $V = \left\{ v \mid v \text{ on jatkuva välillä } [0, 1] \right.$
 $v' \text{ on paloittain jatkuva ja}$
 $\text{rajoitettu välillä } [0, 1] \text{ ja}$
 $\left. v(0) = v(1) = 0 \right\}$

Kvadraattinen funktionaali: $F: V \rightarrow \mathbb{R}$

$$F(v) = \frac{1}{2} (v', v') - (f, v)$$

Määritelmä 1.1.

(M) Etsi $u \in V$ s.e. $F(u) \leq F(v) \quad \forall v \in V$

(V) Etsi $u \in V$ s.e. $(u', v') = (f, v) \quad \forall v \in V$

Mekanikkana: (M) Minimipotentiaalienergiaperiaate
(V) Virtuaalisen työn periaate

Agenda: a) (D) \Rightarrow (V)

b) (M) \Leftrightarrow (V)

c) (V) \Rightarrow (D)

eli (D) \Leftrightarrow (M) \Leftrightarrow (V)

a) Valitaan testifunktio $v \in V$ ja integroidaan yli välin:

$$-(u'', v) = (f, v)$$

Integroidaan osittain ja muistetaan $v(0) = v(1) = 0$:

$$-(u', v) = -u'(1)v(1) + u'(0)v(0) + (u', v') = (f, v)$$

$$\Leftrightarrow (u', v') = (f, v)$$

b) Oletetaan u (V) :n ratkaisu, $v \in V$ ja $w = v - u, w \in V$
 Nyt $v = w + u$.

$$\begin{aligned} F(v) &= F(w+u) = \frac{1}{2} (u'+w', u'+w') - (f, u+w) \\ &= \frac{1}{2} (u', u') - (f, u) + \underbrace{(u', w') - (f, w)}_{=0} + \frac{1}{2} \underbrace{(w', w')}_{\geq 0} \\ &\geq F(u) \text{ eli } u \text{ on } (M)\text{:n ratkaisu.} \end{aligned}$$

Toisaalta, jos u on (M) :n ratkaisu, niin
 mielivaltaiselle $v \in V$ ja positiiviselle ε pätee:

$$F(u) \leq F(u + \varepsilon v), \text{ koska } u + \varepsilon v \in V.$$

Differentioituvalla funktiolla $g(\varepsilon) = F(u + \varepsilon v)$ on
 siis välttämättä minimi pisteessä $\varepsilon = 0$ ja $g'(0) = 0$.

$$\begin{aligned} \text{Suora lasku: } g(\varepsilon) &= \frac{1}{2} (u', u') + \varepsilon (u', v') + \frac{\varepsilon^2}{2} (v', v') \\ &\quad - (f, u) - \varepsilon (f, v) \end{aligned}$$

$$\Rightarrow g'(0) = (u', v') - (f, v)$$

eli u on (V) :n ratkaisu.

Entäpä yhenkäsittisyys? Oletetaan $u_1, u_2 \in V$ kaksi

$$\begin{cases} (u_1', v') = (f, v) \quad \forall v \in V \\ (u_2', v') = (f, v) \quad \forall v \in V \end{cases}$$

(V) :n ratkaisua.

Vähennetään yhtälöt toisistaan ja valitaan $v = u_1 - u_2 \in V$

$$\int_0^1 (u_1' - u_2')^2 dx = 0 \Rightarrow u_1'(x) - u_2'(x) = 0 = (u_1 - u_2)'(x)$$

Sis: $(u_1 - u_2)(x)$ on vakiofunktio välillä $[0, 1]$.

$u_1 = u_2$ seuraa reunaehdoista: $u_1(0) = u_2(0) = 0$.

c) Oletetaan, että $u \in V$ toteuttaa ehdon:

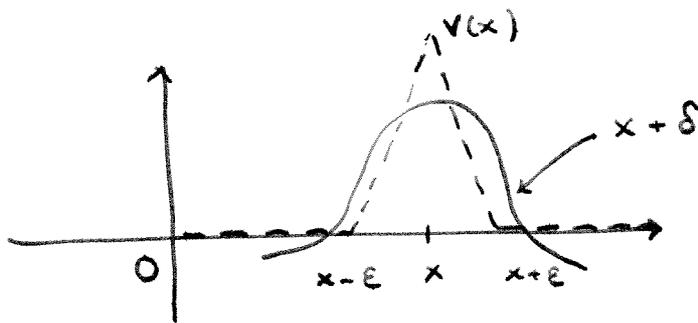
$$\int_0^1 u'v' dx - \int_0^1 f v dx = 0 \quad \forall v \in V.$$

Oletetaan lisäksi, että u'' on olemassa ja jatkuva. Osittaisintegroimalla ja muistaen $v(0) = v(1) = 0$,

$$-\int_0^1 (u'' + f)v dx = 0 \quad \forall v \in V.$$

Jatkuvuusoletuksen nojalla $[(u'' + f) \text{ jatkuva}]$ välttämättä $(u'' + f)(x) = 0$, $0 < x < 1$, eli u on (D) :n ratkaisu.

⌈ Huom. Jos $(u'' + f)(x) > 0$ jossain pisteessä x , on se jatkuvuuden nojalla sitä myös jossain x :n ε -ympäristössä.



Aina voidaan valita sopiva $v(x)$ s.e. integraali ei katoa.

L

1.2. Elementtimenetelmä malliprobleemalle

Seuraavaksi konstruoidaan edellämääritellyn avaruuden V äärellisdimensioinen aliarvaruus V_h , joka muodostuu paloittain määritellyistä lineaarisista funktioista.

Muodostetaan välin $[0, 1]$ jako: $0 = x_0 < x_1 < \dots < x_M < x_{M+1} = 1$:

$$I_j = [x_{j-1}, x_j], \quad h_j = x_j - x_{j-1}, \quad j = 1, \dots, M+1,$$

$$h = \max_j h_j$$

Määritellään $V_h = \{v \mid v \text{ on lineaarinen joka välillä } I_j, \text{ jatkuna välillä } [0, 1], v(0) = v(1) = 0\}$.

Jotta funktio $v \in V_h$ voidaan määrittää, tarvitaan sopivat parametrit. Tässä luonnollinen valinta on funktion arvot jaon pisteissä: $\eta_j = v(x_j)$, $j = 0, 1, \dots, M+1$.

Esitetään v sopivana kannana:

Kantafunktiot $\varphi_j \in V_h$, $j = 1, \dots, M$:

$$\varphi_j(x_i) = \begin{cases} 1, & \text{jos } i = j \\ 0, & \text{jos } i \neq j, \quad j = 1, \dots, M \end{cases}$$

"Hattu-funktio" saa arvon 1 yhdessä jaon pisteessä ja arvon 0 kaikkina muissa.

Jokainen funktio $v \in V_h$ voidaan esittää muodossa

$$v(x) = \sum_{i=1}^M \eta_i \varphi_i(x), \quad x \in [0, 1].$$

v on siis kantafunktioiden lineaariyhdistely.

Havaitaan, että V_h on lineaariarvaruus, $\dim V_h = M$, varustettuna kannalla $\{\varphi_i\}_{i=1}^M$.

Määritellään elementtimenetelmä malliproblemalle (D):

Ritz: Etsi $u_h \in V_h$ s.e. $F(u_h) \leq F(v) \quad \forall v \in V_h$ (M_h)

Galerkin: Etsi $u_h \in V_h$ s.e. $(u_h', v') = (f, v) \quad \forall v \in V_h$ (V_h)

Keskitytään (V_h):hon:

Jos $u_h \in V_h$ on ratkaisu, niin $(u_h', \varphi_j') = (f, \varphi_j)$, $j=1, \dots, M$

$$u_h(x) = \sum_{i=1}^M \xi_i \varphi_i(x), \quad \xi_i = u_h(x_i),$$

Kertoimet ξ_i voi ratkaista yhtälöryhmästä:

$$\sum_{i=1}^M \xi_i (\varphi_i', \varphi_j') = (f, \varphi_j), \quad j=1, \dots, M,$$

matrisimuodossa: $A \xi = b$, $A = (\alpha_{ij})_{M \times M}$, $\xi, b \in \mathbb{R}^M$

$$\alpha_{ij} = (\varphi_i', \varphi_j')$$

$$b_i = (f, \varphi_i)$$

Vakiintunut terminologia: A on jäykekyysmatriisi,
 b on kuormavektori

Elementtimenetelmälle on tyypillistä, että ratkaistavalla yhtälöryhmällä on rakenne jota on syytä käyttää hyväksi.

Valittomasti nähdään, että $(\varphi_i', \varphi_j') = 0$, jos $|i-j| > 1$,
ts. matriisi A on tridiagonaalinen.

Diagonaali: $j=1, \dots, M$,

$$(\varphi_j', \varphi_j') = \int_{x_{j-1}}^{x_j} \frac{1}{h_j^2} dx + \int_{x_j}^{x_{j+1}} \frac{1}{h_{j+1}^2} dx = \frac{1}{h_j} + \frac{1}{h_{j+1}}$$

Ylä- ja aladiagonaali: $j = 2, \dots, M,$

$$(\psi'_j, \psi'_{j-1}) = - \int_{x_{j-1}}^{x_j} \frac{1}{h_j^2} dx = - \frac{1}{h_j} \quad (\text{ala})$$

$$(\psi'_{j-1}, \psi'_j) = - \int_{x_{j-1}}^{x_j} \frac{1}{h_j^2} dx = - \frac{1}{h_j} \quad (\text{ylä})$$

Yleisesti: $(\psi'_j, \psi'_i) = (\psi'_i, \psi'_j)$ eli A on symmetrinen

A on myös positiivisesti definitti:

$$\text{Valitaan } v(x) = \sum_{j=1}^M \eta_j \psi_j(x);$$

$$\begin{aligned} \sum_{i,j=1}^M \eta_i (\psi'_i, \psi'_j) \eta_j &= \left(\sum_{i=1}^M \eta_i \psi'_i, \sum_{j=1}^M \eta_j \psi'_j \right) \\ &= (v', v') \geq 0, \end{aligned}$$

missä identiteetti vain jos $v \equiv 0$.

Positiivisesti definitisyys symmetrisille matriiseille: $A_{M \times M}, x \in \mathbb{R}^M$

$$(i) x^T A x = \sum_{i,j=1}^M x_i a_{ij} x_j > 0$$

(ii) $0 < \lambda_1 < \dots < \lambda_M$, ominaisarvot positiivisia.

Malliproblemalle, kun jako on tasavälinen $h_j = h = \frac{1}{M+1}$

Saadetaan muoto:

$$\frac{1}{h} \begin{bmatrix} 2 & -1 & & & 0 \\ -1 & 2 & -1 & & \\ & -1 & 2 & \ddots & \\ 0 & & \ddots & \ddots & 2 & -1 \\ & & & -1 & 2 \end{bmatrix} \xi = b$$